

СПРАВКА

**за отразяване на получените предложения при обществената консултация на
законопроект за изменение и допълнение на Закона за пазарите на финансови инструменти**

Участник в обществената консултация	Предложение / Мнение	Приема/не приема предложението/мнението	Мотиви
Комисия за финансов надзор	<p>В срока на обществената консултация по проектозакона в Комисия за финансов надзор (КФН) постъпва писмо, вх. № 05-00-8/09.03.2023 г., от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) относно идентифицирането на области на несъответствие на националното законодателство с европейската правна уредба в областта на защитата на лични данни. КФН възразява срещу извършения от КЗЛД анализ и представените предложения за изменение и допълнение на нормативни актове от компетентността на КФН. В тази връзка, в качеството си на надзорен орган в областта на небанковия финансов сектор и компетентен орган във връзка с прилагането на ЗПФИ, КФН предлага в срока на обществената консултация да бъдат извършени и следните допълнения в законопроекта, с оглед привеждането на националното законодателство в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните):</p> <p>I. В заключителните разпоредби на законопроекта:</p> <p>1. В § 10 по отношение измененията и допълненията на Закона за Комисията за финансов надзор предлагаме в т. 5 създаването на буква „г“:</p> <p>„г) алинея 11 се изменя така:</p> <p>„(11) Комисията може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12 – 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), както и да не изпълни задължението си по чл. 34 от същия регламент, само в случаите по чл. 37а, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на личните данни.“</p> <p>2. Предлагаме създаването на нов § 14, като съществуващият § 14 от законопроекта да стане § 15:</p> <p>„§ 14. В Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (обн., ДВ, бр. 77 от 2011 г.; изм., бр. 21 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г., бр. 22 и 34 от 2015 г., бр. 42, 76 и 95 от 2016 г., бр. 62, 95 и 103 от 2017 г., бр. 15, 20, 24, 27 и 77 от 2018 г., бр. 83, 94 и 102 от 2019 г., бр. 26, 28 и 64 от 2020 г., бр. 12 и 21 от 2021 г. и бр. 16, 25 и 51 от 2022 г.) в чл. 275, ал. 7 думата „закона“ се заменя с „изискванията“.</p> <p>§ 15. Параграф 13 влиза в сила от 04.05.2023 г.“</p>	Приема се.	

<p>MwauF – от сайта за обществени консултации, публикувано на 21.03.2023 г.</p>	<p>Във връзка с предлаганите изменения чрез преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за пазарите на финансови инструменти, с който се изменя Законът за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения, като се цели прецизиране на компетентните органи, които ще разглеждат сигнали за нарушения:</p> <p>По отношение на компетентния орган относно нарушения, които засягат финансовите интереси на Европейския съюз по смисъла на чл. 325 от Договора за функционирането на Европейския съюз, следва да се отбележи че министърът на финансите е определен неправилно като компетентен орган по чл. 20, ал. 1, т. 11 от Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения. Компетентни органи във връзка с управлението на средствата от ЕС са управляващите органи на съответните програми, които отговарят за цялостното програмиране, управление и изпълнение на програмата, отговарят и за предотвратяването, откриването и коригирането на нередности. Тази уредба се съдържа в Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ). Също така, съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗУСЕФСУ дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (АФКОС) в структурата на Министерството на вътрешните работи докладва нередности на Европейската служба за борба с измамите и осъществява контрола по прилагане на процедурите за администриране на нередности, засягащи средствата от ЕФСУ.</p> <p>Поради това, и за да бъде реално работещ законът, особено по отношение на значима тема за обществото, каквато е управлението на средствата от ЕС, в чл. 20, ал. 1, т. 11 от закона е необходимо да се замени компетентният орган относно управлението на средствата, който е неправилно определен – министърът на финансите, с министъра на вътрешните работи чрез дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (АФКОС) в структурата на Министерството на вътрешните работи.</p> <p>Също така, във връзка с определянето на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП) за компетентен орган по чл. 20, ал. 1, т. 12 от Закона за защитата на лицата, подаващи сигнали за нарушения, министърът на финансите не следва да бъде орган за разглеждане на сигнали за нарушения относно правилата за заплащане на дължими публични държавни вземания, а това правомощие следва да се възложи именно на НАП предвид функциите на агенцията по Закона за НАП.</p> <p>По отношение на правилата за заплащане на дължими общински вземания също трябва да се обмисли посочване на компетентен орган, и като такъв следва да бъдат посочени кметовете на общини.</p>	<p>Приема се.</p>	
---	---	-------------------	--

<p>Българската асоциация на лицензираните инвестиционни посредници - писмо, постъпило по електронна поща на 22.03.2023 г. с бележки и коментари</p>	<p>Съгласно § 2 от Законопроекта в част втора се създава дял седми „Пазарни инфраструктури, основани на технологията на децентрализирания регистър“ с глава двадесет и първа „в“ „Пазарни инфраструктури, основани на технологията на децентрализирания регистър“, в която е включен нов 227х:</p> <p>„Изисквания при извършване на дейност</p> <p>Чл. 227х. При извършване на своята дейност пазарните инфраструктури, основани на технологията на децентрализирания регистър, получили специално разрешение по чл. 227ф, ал. 1, спазват изискванията на този закон, Регламент (ЕС) 2022/858 и актовете по тяхното прилагане, насоките, приети от ЕОЦКП, за които комисията е взела решение за прилагането им съгласно чл. 13, ал. 1, т. 26 от Закона за Комисията за финансов надзор (заб.: използваният получер шрифт е наш), както и останалото приложимо към дейността им законодателство.“ Този текст, между другото, възлага задължение на пазарните инфраструктури, основани на технологията на децентрализирания регистър, получили специално разрешение по чл. 227ф, ал. 1, директно да спазват изискванията на насоките, приети от Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП), за които Комисията за финансов надзор (КФН и „Комисията“) е взела решение за прилагането им съгласно чл. 13, ал. 1, т. 26 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН). Считаме, че този подход не е консистентен и не съответства на установената в ЗПФИ (чл. 4а, ал. 2) и в други закони, регулиращи дейността на небанковите финансови институции като Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (чл. 3а, ал. 2), позитивно правна уредба и законодателна концепция, насоките, приети от ЕОЦКП („Насоките“), които представляват soft law, да нямат директна правно-обвързваща сила за поднадзорните на КФН субекти, а да бъдат съответно адаптирани към българския пазар чрез промени в нормативната уредба или алтернативно прилагането им да става чрез актове на Комисията като указания, директиви, инструкции и пр. Всъщност, появява се противоречие между разпоредбите на чл. 4а, ал. 2 от ЗПФИ и предложения в Законопроекта нов чл. 227х във връзка със спазването на Насоките, при положение, че се касае за един и същ вид отношения при поднадзорни на КФН субекти, всички от които оперират на финансовите пазари. В тази връзка, считаме, че няма основания в текста на Законопроекта да се включва разпоредбата на чл. 227х и следва в сила спрямо дейността на пазарните инфраструктури, основани на технологията на децентрализирания регистър, да остане общата разпоредба на чл. 4а, ал. 2 от ЗПФИ.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Считаме, че няма несъответствие между чл. 4а, ал. 2 от ЗПФИ и предложения в законопроекта нов чл. 227х, доколкото чл. 4а, ал. 2 от ЗПФИ предвижда конкретизиране на съответните приложими изисквания, които произтичат от препоръките и насоките в наредби като разпоредби, рефериращи към съответните насоки, ще бъдат включени в подзаконовите нормативни актове след изготвянето и приемането на съответните насоки.</p>
	<p>Считаме, че следва в § 9 от Законопроекта, който урежда някои нови дефиниции в Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗПФИ, да се включи определение на съставното понятие „финансови инструменти, основани на технологията на</p>	<p>Приема се.</p>	

	<p>децентрализирания регистър“, което да ориентира пазарните участници относно същността и, неизчерпателно, конкретните видове подобни инструменти, за да бъдат по-ясно обозначени възможностите за публичното предлагане и извършване на търговия с тях.</p>		
	<p>Минималните стойности в действащия ЗПФИ на глобите и санкциите за административни правонарушения да бъдат общо намалени. Пример в това отношение е значителното намалението на минималните размери на глобите и санкциите, което беше извършено с последните промени в Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (ЗДКИСДПКИ), където тези размери бяха в пъти редуцирани. Считаме, че може да се приложи единен подход при намаляването, като в ЗПФИ залегнат минимума на глобите и санкциите в размер от 500 до 2000 лв. (включително при повторност) за физическите лица (ФЛ) и минимума от 500 до 2000 лв. (и вече 5 000 лв. при повторност) за юридическите лица. В дейността на инвестиционните посредници (ИП) около 90% от санкциите са за формални нарушения, от които не са произтекли вреди за клиенти и инвеститори и които не са се отразили на стабилността на пазара. Високият минимален размер на санкциите при това положение не съдейства за реализиране на целите на административното наказание, пречи да се индивидуализира наказанието с оглед неговата справедливост съобразно тежестта на извършеното нарушение, има нисък възпитателен ефект и се явява мярка с непропорционален характер. Един висок минимален праг изтрива различията на последиците при по-леки и формални нарушения, от една страна, и тежки нарушения, от които са произтекли вреди и са дестабилизирали пазара, или извършени от големи чуждестранни структури, от друга страна. Освен това, превантивният ефект на наказанията се постига не с тяхната тежест, а със съзнанието на дееца за неотвратимия им характер и че извършените от него нарушения ще бъдат неизбежно разкрити и ще последва административно-наказателно въздействие. Следва да се отбележи, че европейското законодателство се фокусира върху „минималния максимален размер“ на наказанията и оставя доста по-голяма свобода на националните законодатели и националните компетентни органи да определят долните граници на наказанията при осъществяване на правомощията си по прилагане на релевантното законодателство и санкциониране на административни нарушения. Това предоставя шанс и възможност на нашия законодател да обърне внимание в по-голяма степен на характера и тежестта на тези нарушения, наличието и формата на вината и най-вече – да се фокусира върху превантивния характер и възпитателния ефект от наказанията. Това включва възможностите ИП да бъдат предупреждавани и да им се дава възможност да поправят явни технически грешки. Санкционните последици при нарушения от такъв тип следва да са минимални или да отпаднат при определени обстоятелства, включително с квалифицирането им като</p>	<p>Приема се по принцип.</p>	<p>Предложението на БАЛИП е доразвито в конкретни предложения за изменения на минимални размери на санкции по отделни административнонаказателни разпоредби на ЗПФИ от страна на КФН. Възприети са следните предложения за изменение на чл. 290 от ЗПФИ:</p> <p>„В чл. 290 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. В ал. 1:</p> <p>а) в т. 1 след думите „член 14, ал. 2,“ се добавя „чл. 63, ал. 4“, а след „чл. 130“ думите „ал. 1“ се заличават.</p> <p>б) в т. 2 след думите „чл. 54, ал. 1 и 2“ се добавя „чл. 69, ал. 3“ и се поставя запетая, а думите „чл. 130, ал. 1“ и запетаята след тях се заличават.</p> <p>в) в т. 3 след думите „чл. 7, параграф 1“ думите „изречение първо“ се заличават и се добавят думите „ал. 1“, а думите „чл. 20, параграф 1, чл. 20, параграф 2, изречение първо“ се заменят с думите „чл. 20, параграф 1 и параграф 2, изречение първо“.</p> <p>г) в т. 4 думите „чл. 13а, ал. 1“ и запетаята след тях се заличават, думите „чл. 63, ал. 4“ и запетаята</p>

маловажен случай. При по-ниски размери на минималните санкции ще бъде възможно по-справедливо да бъдат санкционирани дребни нарушения, от формален или технически характер.

след тях се заличават, а след числото „69“ се поставя запетая и се добавят думите „ал. 1 и 2“.

д) в т. 16 числото „2 500“ се заменя с „2 000“.

2. В ал. 2, т. 13 числото „5 000“ се заменя с „4 000“.

3. В ал. 3 след думите „инвестиционни услуги“ се добавя „и дейности“.

4. В ал. 4 думите „изречение трето“ се заменят с „ал. 3“, числото „10 000“ се заменя с „5 000“, след думите „до 100 000 лв.“ се поставя запетая и се добавят думите „а при повторно нарушение - с глоба от 10 000 до 200 000 лв.“.

4. в ал. 9:

а) в т. 12 числото „50 000“ се заменя с „25 000“, а числото „100 000“ се заменя с „50 000“.

б) т. 16 числото „5 000“ се заменя с „4 000“, а числото „10 000“ се заменя с „8 000“.

Отделно от това, в случай че КФН установява необходимост от намаляване на размерите на глобите и имуществените санкции, при изготвяне на последващата оценка на въздействието по ЗПФИ от КФН съгласно изискванията на Закона за нормативните актове, която следва да се извърши през 2023 г., е необходимо да се

			<p>направи обстоен анализ на размерите на административнонаказателните разпоредби по закона. При този анализ следва да се държи сметка и за определените в европейското законодателство хармонизирани минимума на горния праг на санкциите.</p>
	<p>1. По чл. 13, ал. 4, т. 1 и чл. 158, ал. 1, т. 2 от ЗПФИ По отношение на действащия Закон за пазарите на финансови инструменти предлагаме в законопроекта да бъдат включени следните две разпоредби: „§ .... В чл. 13, ал. 4, т. 1 накрая се поставя запетая и се допълва „освен ако е реабилитирано“.“ „§ ..... В чл. 158, ал. 1, т. 2 накрая се поставя запетая и се допълва „освен ако са реабилитирани“.“ Мотиви: В действащите разпоредби на чл. 13, ал. 4, т. 1; чл. 35, ал. 1, т. 3, буква „а“ и чл. 158, ал. 1, т. 2 от ЗПФИ, които съдържат изискванията и условията, на които трябва да отговарят определени лица, е допуснато разминаване по отношение на третирането на осъждането за умишлено престъпление от общ характер, както следва: а) в чл. 13, ал. 4, т. 1 е предвидено, че за да може едно лице да е член на управителния или контролния орган на инвестиционния посредник или да управлява дейността му, трябва то да не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер; б) в чл. 35, ал. 1, т. 3, буква „а“ е предвидено, че за да може едно лице да е обвързан агент - физическо лице или член на управителен орган на обвързан агент - търговско дружество, или друго лице, оправомощено да управлява или да представлява обвързания агент, трябва то да не е осъждано на лишаване от свобода за умишлено престъпление от общ характер, освен ако е реабилитирано; в) в чл. 158, ал. 1, т. 2 е предвидено, че за да може едно лице да е член на управителния и контролния орган на пазарния оператор или лице, което управлява дейността му, трябва то да не са осъждано за умишлено престъпление от общ характер. Както е видно по отношение на осъждането за умишлено престъпление от общ характер в една от разпоредбите (чл. 35, ал. 1, т. 3, буква „а“) е предвидена реабилитация, а в другите две (чл. 13, ал. 4, т. 1 и чл. 158, ал. 1, т. 2) – не е предвидена такава реабилитация. Това от своя страна съществено засяга правата на лицата, които попадат в обхвата на тези две разпоредби, защото ако</p>	<p>Приема се</p>	

	<p>в закона не е изрично предвидено, че лицето отговаря на изискванията, ако е било реабилитирано (тук попадат и двата случая на реабилитация – реабилитация по право и съдебна реабилитация), то това лице ще може да се счете, че отговаря на изискванията едва при настъпването на пълната или така наречената абсолютна реабилитация, като в този случай разликата в срока е съществена. Това е така, защото пълната реабилитация настъпва най-малко 10 години след изтърпяване на наказанието или изтичането на изпитателния срок, а сроковете при реабилитацията по право и съдебната реабилитация са значително по-кратки. Следва да се има предвид, че при едно значително по-леко престъпление от общ характер, което от своя страна няма нищо общо с финансовата сфера, и за което съдът е постановил условна присъда, а не ефективно изтърпяване на наказанието, лицето ще трябва да изчака най-малко 10 години след изтичане на срока на присъдата, за да може да се счете за отговарящо на изискванията на чл. 13, ал. 4, т. 1 и чл. 158, ал. 1, т. 2. Следва да се има предвид също така че кръгът на засегнатите лица е значително по-широк от лицата по чл. 13, ал. 4, т. 1 и чл. 158, ал. 1, т. 2, защото разпоредбите на чл. 77, ал. 4, т. 2 и чл. 77, ал. 5, т. 2 постановяват че изискванията на чл. 13, ал. 4, т. 1 се отнасят за лицата, предлагащи финансови инструменти, за инвестиционните консултанти и за брокерите на финансови инструменти. Това от своя страна създава предпоставки за трудности при намиране на подходящ персонал от страна на инвестиционните посредници. С оглед на горното, предлагаме да бъдат уеднаквени трите разпоредби, като в чл. 13, ал. 4, т. 1 и чл. 158, ал. 1, т. 2 се добави текст, свързан с реабилитацията, в случая „освен ако е реабилитирано“ / „освен ако са реабилитирани“.</p>		
	<p>2. По 15, ал. 4 от ЗПФИ (същата бележка е относима и към чл. 24, ал. 3 от ЗПФИ, както и чл. 160, ал. 3 от ЗПФИ).</p> <p>Предвидено е съобщение до ИП във връзка с одобрение на управителен и контролен орган, което не е получено на адреса за кореспонденция, да се оповестява на интернет страницата на КФН, като срокът за отговор от ИП се определя в зависимост от датата на това оповестяване. Предлагаме текстът да бъде допълнен така, че оповестеното съобщение да бъде видимо от публиката постоянно и за достатъчно дълъг срок, като в самото съобщение да е отбелязано кога е направена публикацията, за да не се пропускат сроковете за реакция от страна на поднадзорните лица:</p> <p>„Чл. 15. (4) Когато съобщението по ал. 3 не бъде прието на посочения от заявителя адрес за кореспонденция, срокът за представянето им тече от оповестяването на съобщението на интернет страницата на комисията. Оповестяването се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на председателя на комисията. Оповестяването по изречение първо следва да бъде постоянно видимо за заинтересованите</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Следва да се отбележи, че нормата е в съответствие с чл. 18а, ал. 10 от Административнопроцесуалния кодекс и отразява действащия към момента правен ред за уведомяване. В допълнение, предложението може да бъде взето под внимание при бъдещи законодателни инициативи.</p>

	лица за период не по-кратък от десет работни дни, като се посочва датата и часът на публикуването му.“		
	<p>3. По чл. 70, ал. 3 от ЗПФИ. Във връзка с разпоредбата на чл. 70, ал. 3 от ЗПФИ и по-конкретно препратката към ал. 2 от същия член, възниква въпросът дали изискванията на ал. 3 се отнасят само до създадените от ИП инструменти (по ал. 2) или до всички предлагани от ИП продукти. Написано с препратка към ал. 2 излиза, че изискванията на ал. 3 и ал. 4 се отнасят само до създадени от ИП продукти, което не е в съответствие с чл. 24, пар. 2 от Директива 2014/65 относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС („Директива 2014/65“ и MiFIR II). В тази връзка предлагаме следната редакция на основния текст на чл. 70, ал. 3 от ЗПФИ: „(3) Инвестиционен посредник, който предлага или препоръчва на клиенти финансови инструменти ~~по ал. 2~~, е длъжен:..“</p>	Не се приема.	Разпоредбата на чл. 24, параграф 2 от Директива 2014/65/ЕС се състои от два подпараграфа, първият от които регламентира условията, при които ИП създава инвестиционни продукти, а вторият – допълнителните действия, които ИП предприема при препоръчването и предлагането им. От систематичното място на двете разпоредби в директивата може да се направи заключение, че те касаят един и същи предмет, а именно - създадени от ИП финансови инструменти.
	<p>4. По чл. 71, ал. 7 от ЗПФИ. Въпросният текст на чл. 71, ал. 7 от ЗПФИ гласи: „(7) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2022 г.) Когато споразумението за покупка или продажба на финансов инструмент се сключва чрез средства за комуникация от разстояние, които възпрепятстват предварителното предоставяне на информацията за разходите и таксите, инвестиционният посредник може след сключването на сделката и без неоправдано забавяне да предостави тази информация в електронен формат или на хартия, при поискване от непрофесионален клиент, ако са изпълнени следните условия:“. От този текст не става ясно дали разпоредбата се отнася до договор с клиента (тъй като „споразумение“, съдържащо определени основни елементи, е всъщност договор, а договарът е актът, регулиращ конкретните отношения на ИП с клиента) или се отнася до нареждане, подадено от клиента (тъй като разпоредбата третира именно условията за подаване на нареждане за покупка или продажба). Предлагаме в тази връзка текстът да се измени както следва: „(7) Когато нареждането за покупка или продажба на финансов инструмент се подава....“</p>	Приема се с редакция.	„Споразумение“ се заменя с „договор“.
	<p>5. По чл. 290 от ЗПФИ. Предлагаме по чл. 290, ал.1, т. 1 текстът да се допълни, като след израза „нормативните актове по прилагане на закона“ се добави „и на регламентите за изпълнение и на делегираните регламенти на Европейския съюз“. Считаме, че нарушаване на разпоредбите на делегираните регламенти и регламенти за изпълнение следва да се приравни на нарушение на разпоредбите на</p>	Не се приема	Не споделяме изложените мотиви за допълване на чл. 290 от ЗПФИ. Следва да се има предвид, че именно въведената в чл. 290, ал. 1 точка 16 намира приложение за описаните в

	<p>подзаконовите нормативните актове по прилагането на закона. По този начин ще се осигури симетрия в правоприлагането, като за нарушение на актове от по-висока степен се налагат по-високи наказания, отколкото при нарушение на актовете от по-ниска степен в йерархията на нормативните актове, без значение дали тези актове са от националното или европейското законодателство. Основен критерий при квантифициране на наказуемостта ще бъде дали те са актове от по-висока или по-ниска степен в съответната система от нормативни актове, съответно каква е степента на обществената опасност от нарушаването им. Съгласно разясненията, дадени от eur-lex (https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/BG/TXT/?uri=LEGISSUM%3A114522) делегираните регламенти се приемат за допълване на някои детайли или аспекти на даден регламент или директива на ЕС. Регламентите за изпълнение се приемат за осигуряване на изпълнение на законодателство, изискващо еднакво прилагане в рамките на ЕС. Това са правни актове, чиято валидност зависи от „основния регламент“, те са актове по прилагане на актовете на ЕС от по-висока степен. Докато основният регламент установява основните правила, регламентът за прилагане определя някои разпоредби от технически характер. Може да се обобщи, че гореописаните регламенти (делегиран и за изпълнение) представляват рамка по прилагане на „основните“ регламенти или директиви, поради това следва нарушенията на техните разпоредби да се приравнят към нарушенията на подзаконовите нормативни актове. Не считаме, че следва нарушенията на този тип регламенти да се наказват по чл. 290, ал. 1, т. 16, тъй като в някои случаи може да се получи определяне на по-висока глоба за нарушение на делегиран регламент към някоя директива отколкото глобата за нарушение на член от ЗПФИ, имплементиращ разпоредба на същата директива.</p>		<p>предложения коментар случаи: за нарушение на приложими изисквания на регламент на Европейския съюз, доколкото друго не е предвидено в закона - от 2500 до 500 000 лв. Конкретният размер на санкцията се определя от КФН съобразно заложените в ЗПФИ критерии и при отчитане на нарушените разпоредби на съответния делегиран регламент. Допълването на разпоредбата на т. 1 в ал. 1 на чл. 290 от ЗПФИ на практика означава налагане на административна санкция за нарушение на приложим делегиран акт под заложените размери за санкциите, произтичащи от въвеждането на европейско законодателство.</p>
	<p>По т. 62 от §1 от Допълнителните разпоредби на ЗПФИ относно дефиницията за системно нарушение.</p> <p>В момента в действащото право, уреждащо различни сфери на бизнеса и икономическия живот има въведени различни дефиниции за системност на нарушението като едва ли е възможно на този етап унифициране на тези дефиниции в българското право. Предвид това считаме, че разумен подход би било да предложим в сферата на финансовите пазари дефиницията да отчита като допълнителен критерий (освен брой и вид на нарушението) и тежестта на нарушението, и когато и този критерий е изпълнен, тогава да се счита, че има системно извършено нарушение. Мотивите ни са продиктувани от спецификата, че при търговията на капиталов пазар ИП често извършват и има голям потенциал технически за допускане на доста формални нарушения, които обаче нямат обоснована висока обществена опасност и като резултат нямат тежки финансови или други негативни последици, засягащи интереси на трети лица извън посредника като клиенти, инвеститори, публика и т.н. ИП може да бъде например санкциониран, защото не е докладвал/или докладвал със</p>	<p>Приема се по принцип</p>	<p>Предложението може да бъде взето под внимание при бъдещи законодателни инициативи след анализ на разпоредбите.</p>

закъснение 5 сделки през месеца по чл. 26 от Регламент (ЕС) 600/2014 относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (MiFIR) като за всяка недокладвана сделка ще му бъде наложена санкция от 5 000 лв. (което в момента по дефиниция следва да бъде квалифицирано като системно нарушение). Но в действителност това не е тежко нарушение и е съвсем различно като тежест от например нарушение по чл. 230, ал. 4 ЗПФИ, когато финансов холдинг няма въведени вътрешни правила, процедури и механизми за спазване на изискванията на чл. 13, ал. 1, чл. 14, ал. 2, чл. 61, чл. 62, ал. 2, чл. 64, ал. 1 и 2 и т.н. от ЗПФИ и в дъщерните си дружества, което действително е тежко нарушение и може да обоснове санкциониране примерно с 3 глоби от по 20 000 лв. Има различни подходи за намиране на решение относно дефинирането на понятието системност в нашата сфера. Възможен вариант е да се насочим към прецизиране на дефиницията, като се приеме за критерий тежестта на предвидената за нарушението санкция. Съответно да не се счита за системно нарушение, когато за извършените нарушения санкцията, наложена от наказващия орган, е например в диапазона на 1 000 до 5 000 лева т.е. от обхвата на „системността“ да се изключат нарушения, за които са предвидени по закон или са наложени санкции до определен по-нисък размер и за които законодателят или административно-наказващият орган счита, че са с по-ниска степен на обществена опасност. Друг възможен подход е да се изброят конкретно нарушенията по кои текстове от ЗПФИ ще се считат за тежки и кои не, и съответно при наложени санкции поради определен брой такива нарушения - напр. 3 или 5 броя нарушения, да се квалифицира системност на извършване на нарушението. Друг подход, ако прецените, че е възможно да се заимства текст за системност на нарушението от действащото законодателство в друга обществена сфера, но така или иначе, свързана с финансово-икономическите отношения. Като например: В §1, ал. 1, т. 62 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗПФИ може да се въведе нова дефиниция за „системно нарушение“, като се използва вече съществуващата такава в т. 42 от ДР на Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС), за да се акцентира върху това, че “системността” е по-тежък случай от “повторността” при извършване на административни нарушения: §1, ал. 1, т. 42 от ДР на ЗДДС: „42. "Системни нарушения" са нарушенията, извършени в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което лицето е било наказано повторно за същото по вид нарушение.“ Всъщност, системността по този начин се проявява в известен смисъл като „повторна повторност“, с наличие по веригата на административните актове на влязло в сила наказателно постановление (НП), чрез което по безспорен начин се установява наличието на извършено и вече санкционирано нарушение и едновременно с това нагласа на дееца да продължава да извършва подобни нарушения и открито да не се съобразява с приложимия правен ред. По този

	<p>начин, безспорно се установява, че административно-наказателното въздействие не е изиграло своята роля и това вече може да послужи като основание за налагане на мерки, водещи до по-тежки последици за нарушителят законодателството лице, без да се акцентира върху формалния брой нарушения. В заключение бихме искали да добавим, че въпросът относно дефинирането на понятието системност на нарушението за нас е важен, тъй като е и едно от основанията за отнемане на лиценз на ИП.</p>		
	<p>По Тарифата в ЗКФН. 1. Предлагаме изменения в Тарифата: 1.1 По Раздел II, Такси за общ финансов надзор, I, ред 5, 6 и 7 текстът да се допълни така, че да стане ясно, че таксите се заплащат допълнително към таксите по редове 4, 5 или 6 в зависимост от случая. Изменението е за по-голяма яснота.</p>	<p>Приема се с редакция</p>	<p>Предложението се приема в следната редакция:</p> <p>„В раздел II, т. I: аа) на ред 7 от таблицата след думите „чл. 10, ал. 1 ЗПФИ“ се поставя запетая, след думите „чл. 6, ал. 2, т. 8 и 9 ЗПФИ“ се поставя запетая, накрая се поставя запетая и се добавят думите „в допълнение към таксата по ред 4.“ бб) на ред 8 от таблицата накрая се поставя запетая и се добавят думите „в допълнение към таксата по ред 5.“ вв) на ред 9 от таблицата след „чл. 10, ал. 3“ думите „и ал. 5“ се заличават, а накрая се поставя запетая и се добавят думите „в допълнение към таксата по ред 6.“ гг) ред 10а от таблицата се изменя така: „10а. от инвестиционни посредници майки от Съюза, лицензирани в България, във връзка с прилагането на Регламент (ЕС) № 2019/2033, в допълнение към съответната такса по ред 4, 5 или 6. - 1500 лв.“ дд) се създава ред 10б в таблицата:</p>

	<p>1.2 Ред 10а да се измени както следва:</p> <p>„10а - Допълнително към таксите по ред 4, 5 или 6 - от инвестиционни посредници майки от Съюза, лицензирани в България, във връзка с прилагането на Регламент (ЕС) № 2019/2033 - 1 500 лв.</p> <p>10б – инвестиционни холдинги майки от Съюза или смесените финансови холдинги майки от Съюза – 5 000 лв.“.</p> <p>Изменението е за по-голяма яснота, както и за въвеждане на пропорционалност между таксите, заплащани от ИП, прилагащи Регламент (ЕС) 575/2013 и тези, прилагащи Регламент (ЕС) 2019/2033 в случаите на надзор на консолидирана основа. ИП, прилагащи Регламент (ЕС) 575/2013 на консолидирана основа, следва да заплатят най-много 6 500 лв. (напр. ред 4 и ред 7). Това биха били ИП с „пълна лиценз“ и със стойност на активите над 5 млрд. евро или дъщерни предприятия на банки или финансови холдинги. От друга страна ИП, прилагащи Регламент (ЕС) 2019/2033, които според Тарифата на КФН следва да заплатят 10 000 лв. (напр. ред 4 и ред 10а), са дружества със значително по-малко активи и финансови възможности спрямо горесцитираните. Видно от изискванията на нормативните актове надзорът на консолидирана основа върху посредниците, прилагащи Регламент (ЕС) 575/2013, не е по-опростен или по-облекчен от този, върху инвестиционните посредници майки от Съюза, прилагащи Регламент (ЕС) 2019/2033 и в случая би следвало да се приложи подходът на разходо-ориентиран размер на таксите, както е приложен и при определянето на всички други такси.</p>	<p>„10б. от инвестиционен холдинг майка от Съюза или смесен финансов холдинг майка от Съюза - 5 000 лв.“</p>
--	--	--